

Arrest

nr. 243 702 van 5 november 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VRONINKS
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 27 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VRONINKS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Georgisch staatsburger, geboren in Tbilisi op (...). Uw vader kent u niet, uw moeder overleed 8 jaar geleden. U heeft één halfbroer, O. Z. (...), die in Wit-Rusland woont. U had drie zonen uit drie verschillende relaties, doch uw kinderen zijn intussen allen overleden.

Na uw opleiding aan de zeevaartschool werkte u aan boord van een schip, in de bouwsector, als viceverantwoordelijke voor de beveiliging van een militaire fabriek en als postkoerier. U zou voor de voormalige KGB in Georgië gewerkt hebben, die later overging in de Georgische inlichtingendienst, vanwaar u in 2005 pensioneerde. Na uw carrière bij de inlichtingendienst bleef u beroepsactief, met een

beveiligingsfirma en een transportbedrijf op uw naam. Na problemen rond de onteigening van uw appartement en het overlijden van uw moeder, zo'n 8 jaar geleden, vertrok u te voet uit Georgië. U trok naar Turkije, waar u een tijdlang woonde en werkte, om vervolgens na een mislukte poging om in Servië te geraken in Roemenië te belanden. Daar werkte u 7 maanden lang voor een hongerloon, alvorens verder te reizen naar Polen, waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende. U wachtte de procedure echter niet af en reisde twee dagen later door naar Duitsland. Daar diende u opnieuw een verzoek tot internationale bescherming in. U zou er 2 jaar en 7 maanden verblijven, maar uw verzoek werd afgewezen. Na uw afwijzing reisde u naar uw broer in Wit-Rusland, waar u enige tijd verbleef alvorens terug te keren naar Georgië. Via contacten die u in Duitsland had aangeknoopt werkte u als zelfstandig consultant voor de Duitse firma W. (...), een bedrijf gespecialiseerd in smeerolie. Uw opdracht was om de Georgische economische markt te verkennen en te onderzoeken of het opportuun was voor W. (...) om ook in Georgië een filiaal te openen. Na een jaar voor de firma gewerkt te hebben en informatie voor hen verzameld te hebben, bekoelden de relaties en werd u uiteindelijk per e-mail bedankt voor bewezen diensten. U vermoedde dat men van u afwilde omdat W. (...) zijn verplichting om u 25% van hun winst uit te betalen, wilde omzeilen. De e-mail zou ook naar Georgische overheidsinstanties, zoals het ministerie of de staatsveiligheid zijn verstuurd. In deze e-mail wordt u door de Duitsers aangegeven als economische spion, waardoor u nu gevaar loopt om als landsverrader door de Georgische autoriteiten geliquideerd te worden. Na het ontvangen van deze e-mail werd u op een nacht door uw ex-studenten en ex-collega's van de staatsveiligheid gewaarschuwd, ze raadden u aan het land te verlaten. Diezelfde ochtend, ergens in oktober 2019, verliet u Georgië. U reisde in het bezit van uw internationaal paspoort per bus via Turkije en vervolgens Bulgarije de Schengenzone binnen. Via Servië, Tsjechië en Oostenrijk belandde u opnieuw in Duitsland, waar u twee maanden bij Russische kennissen verblijf om vervolgens eind december 2019 per trein verder te reizen naar België. In een Belgisch station werd uw paspoort gestolen. Op 03/01/2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw lidkaart van het Hulpfonds voor Oorlogsveteranen, uw pensioenkaart, een businesskaartje, kopieën van twee brieven met hoofding van de firma W. (...), een kredietbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Immers, u brengt geen feiten of redenen aan waaruit duidelijk kan blijken dat u een reëel risico op vervolging of het lijden van ernstige schade loopt in uw land van herkomst. U slaagt er niet in middels aannemelijke, logische, plausibele verklaringen aan te tonen dat u bij terugkeer naar Georgië vervolgd zou worden. Immers, u stelt dat u een overeenkomst had gesloten met de firma W. (...), tegen betaling zou u voor hen de economische mogelijkheden op de Georgische (smeerolie-)markt verkennen. U heeft een tweetal jaar voor hen werk geleverd, maar zij bliezen uiteindelijk de samenwerking op door middel van twee emails. U vermoedt dat zij wilden vermijden dat ze u moesten betalen voor uw werk. Om van u af te geraken zouden zij de e-mail die zij u stuurden ook aan overheidsinstellingen, waaronder ministers, bezorgd hebben om u in een slecht daglicht stellen, in de hoop dat de Georgische autoriteiten met u zouden afrekenen wegens economische spionage en landverraad (CG p 8-9, p. 12-16).

U haalt echter geen concrete feiten aan die deze veronderstellingen en vermoedens hard maken. Zo werd de samenwerking met de firma W. (...) door middel van twee e-mails beëindigd, waarna u hen niet meer kon bereiken. Er deden zich vervolgens geen vervolgingsfeiten of incidenten voor waaruit zou kunnen blijken dat u vervolgd werd of zou worden in Georgië (CG p.12-13, p.17). Het enige concrete feit dat zich zou hebben voorgedaan, is uw bewering dat uw oud-studenten van de Georgische staatsveiligheid u op een nacht zouden zijn komen waarschuwen dat u best het land verliet, waarna u diezelfde ochtend reeds de bus nam naar Turkije. Over het bezoek van uw oud-studenten en collega legt u echter dermate vage verklaringen af, dat aan de waarachtigheid van deze gebeurtenis zeer weinig

geloof kan worden gehecht. Zo spuit u doelbewust mist over het tijdstip van dit incident. De datum zou u bewust niet willen noemen (CG p.9), maar u kan evenmin aangeven hoelang na het ontvangen van de e-mail van de firma W. (...) uw oud-collega's langskwamen (CG p.15). Ook wie er langskwam, kan/wil u niet zeggen (CG p.15, p.9). Aangezien u bij aanvang van het gehoor expliciet werd ingelicht over de vertrouwelijkheid van het gehoor, heeft dergelijk doelbewust achterhouden van essentiële informatie een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw beweringen. De geloofwaardigheid van deze gebeurtenis komt nog verder in het gedrang, nu u geen plausible verklaringen aflegt over de reden van het bezoek van uw oudcollega's. 'Ze' zouden u gezegd hebben 'dat u moest maken dat u wegwam', maar wat hiervoor de reden zou zijn geweest, blijkt u niet te weten (CG p.16). U geeft aan 'dat het hen misschien ook niet naar de zin was', om vervolgens te verwijzen naar de brieven van de Duitse firma W. (...).

Er kan door het CGVS in het geheel niet ingezien worden waarom uw werk als consultant voor een kleinschalig Duits familiebedrijf, gespecialiseerd in smeerolie voor ondermeer oldtimers en vrachtwagens, door de Georgische autoriteiten zou gepercipieerd kunnen worden als 'een gevaar voor de veiligheid van de Georgische staat'. U slaagt er tijdens het gehoor niet in om hier een overtuigend antwoord op te bieden (p. 12 -16). U wijst met nadruk op één van de documenten die u voorlegt, met name een e-mail die u van de firma W. (...) zou ontvangen hebben en die volgens u ook naar de Georgische overheid zou zijn gestuurd (CG p.9), waaruit volgens u onomstotelijk blijkt dat u in Georgië gevaar loopt (CG p.14, p.8). Inhoudelijk bevat dit document waarnaar u verwijst echter geen enkele aanwijzing van enige kwaadwilligheid vanwege de Duitse firma, noch kan ingezien worden hoe deze korte tekst, voor zover al verzonden naar enige Georgische staatsinstelling, imminent gevaar voor u zou kunnen betekenen. Er staat slechts (vrije vertaling uit het Duits en Engels): " M. K. (...) heeft op zelfstandige basis de opdracht de Georgische markt te verkennen en te onderzoeken of in de nabije toekomst de opening van een filiaal van W. (...) gespecialiseerde smeerolie zin heeft. Na een 1-jarig onderzoek zijn wij tot de conclusie gekomen dat een intreden in deze markt zin heeft. Helaas zijn in de tussentijd onvoorziene maar beslissende omstandigheden opgetreden, waardoor de opening van een bedrijf in Georgië naar een onbepaalde datum verschoven moet worden. Op korte termijn zal de firma W. (...) de Georgische markt via partners bedienen. Te uwer informatie". Uit deze brief kan het CGVS op geen enkele manier afleiden dat u beticht wordt van economische spionage of landverraad, of dat de Georgische autoriteiten deze kort tekst op die manier zou interpreteren. U werd met deze vaststelling geconfronteerd, de inhoud van dit document werd tijdens het gehoor overlopen en werd u letterlijk voorgelezen. U blijft echter volhouden dat deze inhoud voor u duidelijk maakt dat u ten dode bent opgeschreven in Georgië, zonder deze stelling verder aannemelijk te maken (CG p. 14 e.v.). Uit latere toevoegingen wordt nog duidelijk dat u aanstoot neemt aan de semantische combinatie van het woord 'verkenning' en de verwijzing naar 'Duitsland', wat volgens u geassocieerd wordt met spionage en landverraad vanwege de gebeurtenissen uit het verleden (u lijkt te verwijzen naar de tweede Wereldoorlog) (CG p.18), een vergezochte aanname die u niet hard weet te maken.

De brieven van de firma W. (...) waar u naar verwijst zouden u per e-mail zijn overgemaakt (CG p.9, p.15). Er moet op gewezen worden dat het geen originele documenten betreft, de brieven geen aanspreking bevatten, ongedateerd zijn, geen auteur vermelden noch een handtekening bevatten. Het is hoe dan ook geheel onduidelijk wie deze documenten heeft opgesteld, wanneer dit gebeurde of met welk doel.

De overige door u in het kader van uw verzoek voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart, pensioenkaartje, lidkaart van het hulpfonds voor veteranen, bevatten uitsluitend identiteitsgegevens, die hier echter niet betwist worden. Het kredietbewijs toont dat u een lening afsloot bij een bank, waarvoor u vanaf augustus 2019 zou moeten afbetalen, maar bevat verder geen relevante informatie met betrekking tot de door u aangehaalde vrees.

Tot slot moet worden opgemerkt dat u uw reispaspoort niet voorlegt. U zou dit belangrijke identiteits- en reisdocument naar eigen zeggen 'kwijt' zijn, maar u kan niet preciseren in welke omstandigheden u dit document precies zou zijn verloren. Het is wel zeer toevallig dat u uw reispas naar eigen zeggen vlak voor het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming in België zou zijn kwijtgeraakt (CG p.6). Aangezien u uw reispaspoort niet voorlegt, kan evenmin op objectieve basis worden vastgesteld wanneer, hoe vaak en in welke periode u Georgië heeft verlaten, of wanneer en of u er nog bent naar teruggekeerd nadat u in 2016 een verzoek tot internationale bescherming in Duitsland had ingediend en waar u vervolgens 2 jaar en 7 maanden zou verbleven hebben (CG p. 8).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan

met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van “*de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, artikel 52, 57 en 62*” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “*de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel*”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De Raad wijst er verder op dat artikel 52 van de Vreemdelingenwet werd opgeheven met ingang van 22 maart 2018. Bijgevolg kan de schending van dit artikel niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

2.2.3. De Raad bemerkt voorts dat artikel 57 van de Vreemdelingenwet eveneens werd opgeheven en dit met ingang van 1 juni 2007. Bijgevolg kan de schending van dit artikel evenmin dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

2.2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.5. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2020 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet bepaalt: “b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”.

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.6.1. Verzoekende partij merkt in haar verzoekschrift op dat, daar waar in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt dat het CGVS uit de brief op geen enkele manier kan afleiden dat verzoekende partij beticht wordt van economische spionage of landverraad of dat de Georgische autoriteiten deze korte tekst op die manier zouden interpreteren, verwerende partij eraan voorbijgaat dat verzoekende partij geen gewone burger is maar een oud lid van de Georgische staatsveiligheid. Het is de combinatie van het feit dat zij een oud lid van de Georgische staatsveiligheid is en haar activiteiten voor een buitenlandse firma die haar blootstelt aan vervolging door de Georgische autoriteiten.

2.2.6.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in de motivering dat niet ingezien kan worden waarom het werk van verzoekende partij als consultant voor een kleinschalig Duits familiebedrijf, gespecialiseerd in smeerolie voor onder meer oldtimers en vrachtwagens, door de Georgische autoriteiten zou gepercipieerd kunnen worden als ‘een gevaar voor de veiligheid van de Georgische staat’. Waar verzoekende partij verwijst naar het gegeven dat zij in het verleden deel uitmaakte van de Georgische staatsveiligheid, dient te worden vastgesteld dat zij op geen enkele wijze concretiseert hoe dit gegeven voormelde beoordeling wijzigt en waarom haar activiteiten voor dit bedrijf terwijl zij een oud lid van de Georgische staatsveiligheid is door de Georgische autoriteiten als ‘een gevaar voor de veiligheid van de Georgische staat’ zouden worden beschouwd. De Raad onderstreept dat uit de door verzoekende partij bijgebrachte brief op geen enkele manier afgeleid kan worden dat verzoekende partij beticht wordt van economische spionage of landverraad of dat de Georgische autoriteiten deze korte tekst op die manier zouden interpreteren.

Daarnaast wijst de Raad er nog op dat in de bestreden beslissing tevens wordt gemotiveerd dat verzoekende partij geen concrete feiten aanhaalt die haar veronderstellingen en vermoedens hard maken en dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat er na het beëindigen van de samenwerking met de firma W. door middel van twee e-mails van deze firma zich geen (geloofwaardige) vervolgingsfeiten of incidenten voordeden waaruit zou kunnen blijken dat zij vervolgd werd of zou worden in Georgië. Inzake het bezoek van haar oud-studenten en collega wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoekende partij hierover dermate vage verklaringen aflegt, dat aan de waarachtigheid van deze gebeurtenis zeer weinig geloof kan worden gehecht. Er dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om voormelde motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waardoor deze onverminderd overeind blijven.

De Raad besluit dan ook dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij bij terugkeer naar Georgië vervolgd zou worden.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te

beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 11 maart 2020 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden vrees om vervolgd te worden in Georgië, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT